

ty — sumę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową.

§ 15. 1. Podstawą do ustalenia i rozliczenia należnej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej, obliczonej proporcjonalnie do wartości sprzedaży (§ 3 pkt 3), jest kwota planowanej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego (wzór Min. Fin. nr 2094).

2. Planowaną kwotę dopłaty budżetowej otrzymuje się przez odjęcie od planowanych kosztów własnych sprzedaży działalności podstawowej, zwiększonych o 2,7% marży zysku, planowanej na ten sam okres wartości sprzedaży działalności podstawowej z uwzględnieniem przepisu § 16 ust. 3 pkt 2. Otrzymaoną w ten sposób dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy.

3. W celu ustalenia należnej dopłaty budżetowej za okres sprawozdawczy należy:

- 1) obliczyć planowaną stawkę dopłaty budżetowej na 1 zł sprzedaży, którą otrzymuje się przez podzielenie planowanej sumy dopłaty budżetowej bez podatku obrotowego za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej za ten sam okres,
- 2) pomnożyć sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej podlegającej dopłacie budżetowej (§ 2 ust. 5 i 6) za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez stawkę planowanej dopłaty budżetowej na 1 zł wartości sprzedaży, wynikającą z obliczenia określonego w pkt 1.

Ustaloną dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy. Uzyskana w ten sposób kwota stanowi sumę należnej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego.

4. Sumę dopłaty budżetowej należnej za kwartał otrzymuje się przez odjęcie od kwoty ustalonej w sposób określony w ust. 3 kwot dopłat budżetowych należnych za poprzednie kwartały okresu sprawozdawczego.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwo nie przekazuje do budżetu zysku osiągniętego ze świadczenia na rzecz ludności usług pralniczych i farbiarskich pod warunkiem wyodrębnienia wyniku z tej działalności w ewidencji księgowej.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do działalności zakładów pralniczych i farbiarskich, wchodzących w skład przedsiębiorstw wielobranżowych.

3. Sprzedaż, koszt własny sprzedaży oraz wynik działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, wyłącza się:

- 1) przy ustalaniu wskaźnika rentowności dla celów obliczania przez przedsiębiorstwo wpłat z zysku do budżetu (§ 6 ust. 3 pkt 2 uchwały),
- 2) przy ustalaniu i rozliczaniu dopłaty budżetowej, o której mowa w § 15.

§ 17. 1. Zysk, o którym mowa w § 16 ust. 1, może być przeznaczony w części na fundusz nagród dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy działalności usługowej świadczonej ludności, w pozostałej części na inwestycje służące rozwojowi tej działalności.

2. Zasady tworzenia funduszu nagród i gospodarowania tym funduszem określają odrębne przepisy.

§ 18. Organy finansowe sprawdzają prawidłowość rozliczeń przedsiębiorstw z tytułu dopłat budżetowych na podstawie rocznych zadań planowych przedsiębiorstw, rozliczeń kwartalnych i rocznych oraz wskaźników planów techniczno-ekonomicznych.

§ 19. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1970 r. w sprawie udzielania przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej dopłat budżetowych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 6, poz. 38).

2. Przepisy zarządzenia wymienionego w ust. 1 stosuje się do rozliczeń za rok 1972.

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

107

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 1971 r. w sprawie zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 8 ust. 3:
  - a) w pkt 10 dodaje się na końcu wyrazy „oraz dyrekcjach budownictwa rolniczego”;
  - b) dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) biura pośrednictwa zamiany mieszkań”;
- 2) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. 1. Po uchwaleniu budżetu Państwa przez Sejm i po ustaleniu szczegółowego podziału do-

chodów i wydatków budżetu centralnego ministerstwa ustalają kwoty wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów:

- 1) dla zakładów budżetowych bezpośrednio podległych ministrowi,
  - 2) zbiorczo dla zakładów budżetowych podporządkowanych poszczególnym jednostkom organizacyjnym podległym ministrowi.
2. Jednostki nadrzędne, w granicach kwot ustalonych zbiorczo dla podporządkowanych im zakładów budżetowych, ustalają kwoty wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów dla tych zakładów.

3. Kierownicy zakładów budżetowych zatwierdzają plany finansowe tych zakładów, przestrzegając zgodności kwot wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów z ustaleniami, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Jednostka nadrzędna może zastrzec sobie prawo zatwierdzania planów podporządkowanych jej zakładów budżetowych.
- § 10. 1. Po uchwaleniu budżetu terenowego przez radę narodową i po ustaleniu szczegółowego podziału dochodów i wydatków tego budżetu wydziały finansowe prezydiów rad narodowych ustalają kwoty wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów zbiorczo dla zakładów budżetowych podległych poszczególnym wydziałom prezydiów rad narodowych.
2. Wydziały prezydiów rad narodowych, w granicach kwot ustalonych zbiorczo dla podległych im zakładów budżetowych, ustalają kwoty wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów dla tych zakładów.
3. Kierownicy zakładów budżetowych zatwierdzają plany finansowe tych zakładów, przestrzegając zgodności kwot wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów z ustaleniami, o których mowa w ust. 2.
4. Wydziały prezydiów rad narodowych mogą zastrzec sobie prawo zatwierdzania planów podległych im zakładów budżetowych.
5. W miastach nie stanowiących powiatów plany zakładów budżetowych zatwierdza przewodniczący prezydium rady narodowej, a w gminach (miastach i gminach) — naczelnik gminy (miasta i gminy). Przewodniczący prezydium rady narodowej i naczelnik gminy (miasta i gminy) mogą uprawnienia te przekazać kierownikom zakładów budżetowych."
- 3) § 12 skreśla się;
- 4) § 13 otrzymuje brzmienie:
- „§ 13. 1. Zmiany planów zakładów budżetowych powodujące zwiększenie dotacji budżetowych ponad ustalenia, o których mowa w § 9 ust. 1 i w § 10 ust. 1, mogą być dokonywane po wprowadzeniu odpowiednich zmian w budżecie.
2. Zmiany planów zakładów budżetowych powodujące zmniejszenie wpłat do budżetu w stosunku do ustaleń, o których mowa w § 9 ust. 1 i w § 10 ust. 1, mogą być dokonywane za zgodą:
- 1) Ministerstwa Finansów — w zakresie zakładów budżetu centralnego,
  - 2) organu finansowego prezydium właściwej rady narodowej — w zakresie zakładów budżetu terenowego.
3. Koszty ustalone w poszczególnych paragrafach planu finansowego mogą być przekraczane, jeżeli koszty te znajdują pokrycie w ponadplanowych dochodach lub w środkach
- nie wykorzystanych w innych paragrafach, pod warunkiem, że nie spowoduje to:
- 1) zwiększenia osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów, chyba że przepisy szczególne zezwalają na takie zwiększenie,
  - 2) zmniejszenia wpłaty do budżetu.
4. Jednostka nadrzędna może sobie zastrzec prawo wyrażania zgody na przekraczanie kosztów w stosunku do ustaleń planu."
- 5) § 23 otrzymuje brzmienie:
- „§ 23. 1. Kierownik zakładu budżetowego zatwierdza plan finansowy oddziału zakładu budżetowego, jeżeli nie przekazuje uprawnień w tym zakresie kierownikowi oddziału.
2. Zmiany planu finansowego oddziału zakładu budżetowego w zakresie wpłat do budżetu i dotacji z budżetu dokonywane są przez kierownika zakładu budżetowego z zachowaniem przepisów § 13 ust. 1 i 2."
- 6) § 25 otrzymuje brzmienie:
- „§ 25. Do oddziałów zakładów budżetowych stosuje się odpowiednio przepisy § 6—8, 11, 13 ust. 3, § 16, 17 i 20."
- 7) w § 26 wyrazy „gromady, osiedla" zastępuje się wyrazami „gminy (miasta i gminy)";
- 8) w § 30 skreśla się ust. 2;
- 9) w § 35 ust. 2 wyrazy „Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego" zastępuje się wyrazami „Ministerstwo Oświaty i Wychowania";
- 10) w § 38:
- a) dotychczasowe ust. 2 i 3 zastępuje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Na terenie gminy (miasta i gminy) lub miasta nie stanowiącego powiatu może być utworzony tylko jeden zakład budżetowy gospodarki komunalnej i jeden zakład budżetowy gospodarki mieszkaniowej. Jeżeli rozmiary zadań z zakresu gospodarki komunalnej i gospodarki mieszkaniowej nie uzasadniają utworzenia odrębnych zakładów budżetowych — może być utworzony jeden zakład budżetowy gospodarki komunalnej i mieszkaniowej."
  - b) dodaje się ust. 3—7 w brzmieniu:

„3. Zakład gospodarki komunalnej i mieszkaniowej może nie spełniać warunków określonych w ust. 1.

4. Podstawę gospodarki finansowej zakładu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej stanowi jeden plan finansowy, obejmujący dochody i koszty zarówno z gospodarki komunalnej, jak i mieszkaniowej.

5. Zakłady gospodarki komunalnej, gospodarki mieszkaniowej oraz gospodarki komunalnej i mieszkaniowej sporządzają szczegółowe plany i prowadzą ewidencję księgową na zasadach określonych przez Ministerstwo Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, przy zachowaniu przepisów o rachunkowości budżetowej.

6. W zakładzie gospodarki komunalnej, gospodarki mieszkaniowej oraz w zakładzie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej wszelkie remonty zalicza się do kosztów działalności bieżącej.

7. Zakłady gospodarki mieszkaniowej oraz gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, zarządzające budynkami w formie administracji zleconej, stosują w tym zakresie przepisy o gospodarce finansowej zarządów budynków mieszkalnych.”;

11) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. 1. Terenowe zakłady usługowe mogą być prowadzone w formie zakładów budżetowych w miastach nie stanowiących powiatów i gminach (miastach i gminach), jeżeli obroty tych zakładów z tytułu usług dla ludności wynoszą co najmniej 250 tys. zł rocznie, działalność ich jest rentowna i jest oparta na zasadzie pełnej odpłatności świadczonych usług.

2. Biura pośrednictwa zamiany mieszkań mogą być prowadzone w formie zakładów budżetowych przy zachowaniu warunków, o których mowa w ust. 1.”;

12) dodaje się § 39a w brzmieniu:

„§ 39a. 1. W zakładach weterynarii planowany stan środków obrotowych na koniec roku nie może przekraczać normatywu zapasów materiałowych, zwiększonego o $\frac{1}{12}$ planowanych kosztów działalności bieżącej oraz stanu należności, nie przekraczającego jednak $\frac{1}{12}$ dochodów za usługi na rzecz gospodarki społecznej i usługi finansowane z budżetu centralnego w części Ministerstwa Rolnictwa.

2. Zakłady weterynarii nie przekazują do budżetu osiągniętych nadwyżek, lecz przeznaczają je na cele określone przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów.”;

13) § 41 skreśla się.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że § 1 pkt 10 ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

108

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 26 marca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie kwalifikacji zawodowych nurków oraz działalności Komisji Kwalifikacyjnej dla Nurków.

Na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) oraz § 3 ust. 2, § 4 i § 37 ust. 2 rozporządzenia Ministrów Żeglugi, Zdrowia i Opieki Społecznej, Przemysłu Ciężkiego, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Komunikacji i Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 25 stycznia 1965 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy nurków (Dz. U. Nr 6, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 10 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 28 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych nurków oraz działalności Komisji Kwalifikacyjnej dla Nurków (Monitor Polski Nr 49, poz. 265) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Członkowie Komisji za przeprowadzanie egzaminów otrzymują zamiast wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2, wynagrodzenie za każdy egzamin:

1) na stopień starszego nurka lub kierownika robót nurkowych:

— przewodniczący Komisji — 30 zł,
— egzaminator — 20 zł,

2) na stopień młodszego nurka lub nurka:

— przewodniczący Komisji — 15 zł,
— egzaminator — 10 zł,

a ponadto egzaminator nadzorujący przebieg egzaminu praktycznego otrzymuje 10 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

109

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 17 marca 1973 r.

w sprawie pierwszeństwa z XXXI Targów Krajowych „Wiosna — 1973”.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272), art. 18 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73) i § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w spra-

wie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego na XXXI Targach Krajowych „Wiosna — 1973”, odbywających się w czasie od dnia 18 marca 1973 r. do dnia